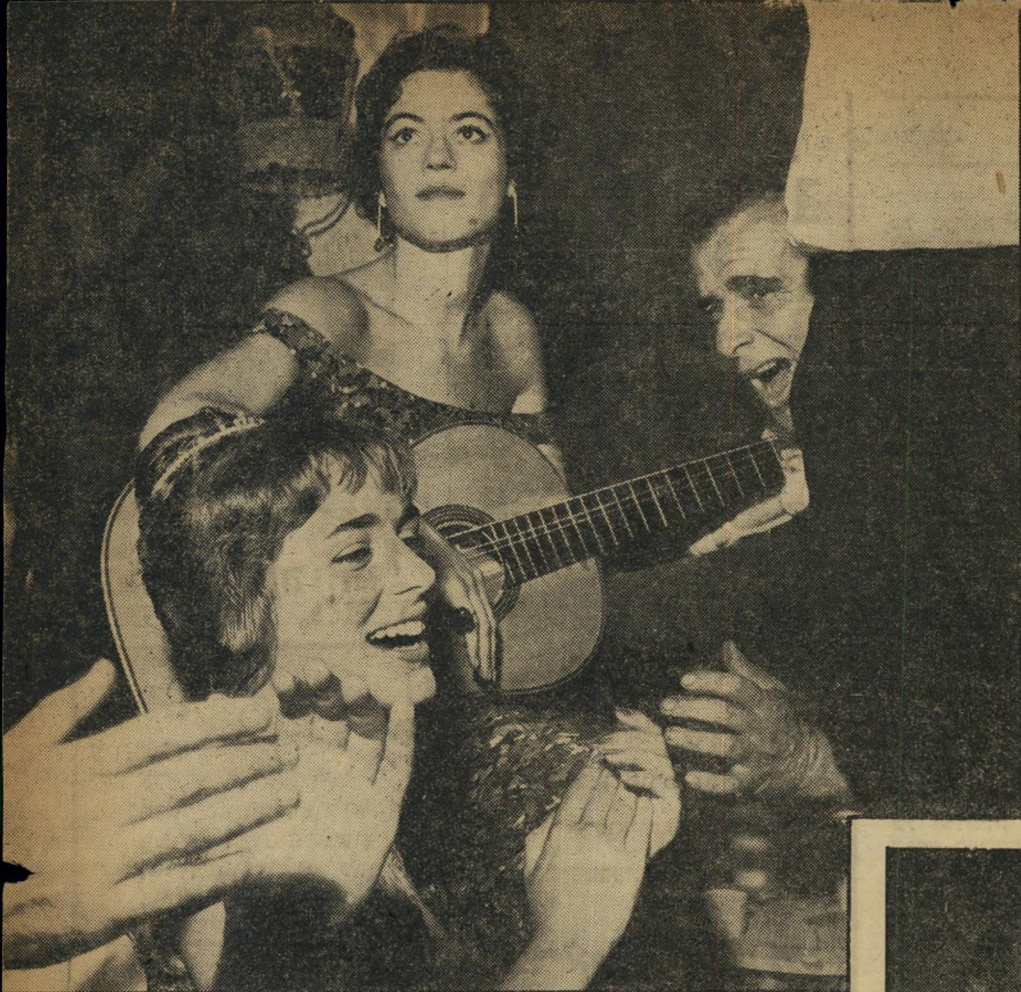

הלילה האכזזי בחוף יפו העתיקה -חי וקיים!

השתגעו לרעיון. הם הזדהו עם המקום עוד יותר ממני." זהבה: "היו כאלה בהתחלה שאמרו שי אנחנו משוגעים. אם לפתוח מועדון, למה לא בדיונגוף?!" צפרייר: "עצם השם השטה הגדול מעורר בחילה ופחד. הסימטאות מעוררות אטמוספירה של מתח." זהבה: "המקום קרא לדבר כזה. היינו רואים את עצמנו אגואיסטים להנות ממנו לבד. לא רק מהבית אלא מכל הסביבה. בהתחלה פחדתי ללכת כאן, אפילו ביום. בלי ליחי, עכשיו אני הולכת בסימטאות אפילו בשתיים בלילה לבד. מבקרת את תושבי הסביבה ולא מפחדת לגמרי. אפילו אם יש שם מורפיוניסטים או דברים כאלה." צפרייר: "נוכחתי לדעת שעל מנת ליצור ולעבור בשקט, וליצור כאותו נפשי אני מוכי רח מקור קיום. עלי לציין שאם לא הייתי מכיר את משפחת ברלינסקי, לא הייתי עלול להגיע למשהו כזה לעולם. הם, מתוך הבנה

ש שכבות. שכבה אחת שיכת שכל האבנים שבו מאובנות, המבנה הקיים עומד לפחות גם זה לפי קפלו. בנו אותו. הוא עשיר בקשתות וקרי פינה ישנם אורגומנטים. שימש הבית בית מגורים לני לה התפקוד, גרו בו פשוט. האולם בעל הקימורים, המ הראשי של המועדון, שימש חדר אחר שימש כמזבלה. חדרת הקידמית שלו, השאירו למעלה, לקומה השניה, וככה את הצורך בפחי אשפה. כשי הנוכחים של הבנין את הבית, לננות שכבה של שלושה מטר עצמאות תפסו את הבנין כמה ארבע שנים הם העבירו אותו צפרייר, יליד יחו בן 32, את סלואדור דאלי בלי השסם

שעשועי המלכה

יהודית מזרחי, מלכת המיס 1958, זכתה להערצת המועמדות החדשות לתואר זה, התבלטה מאד בערב חגו של תיאטרון סמבטיון ובחנוכת מועדון עומריכיאם, בו היא נראית שרה וצוחלת.

יבש. חלק מההגשה יהיה בצורת אטרקציה. משקה הבית יוגש בעזרת סקס מיוחד. יגיש אותו אחר, שילך עם מיתקן כמו הערביים, שהיו מוכרים סוסה בשוק. הוא ידפוק בדיסקיות המתכת. הצלצול משתלב ופה במקום. הרעיון יהיה כזה: תחבר מנגינה בהתאם לקצב האפיני לדיסקיות, והוא יעבור בעזרת הקצב משולחן לשולחן וימוזג לאורי חים את משקה הבית."

★ ★ ★

גבר מי שמכבר!

הצחני לרנע להשתחרר מהקסם וי שאלנו אם כך למה בכל זאת נקרא המקום עומריכיאם. צפרייר: "לשם הזה יש משמעות. עד כמה שאני מכיר מרובעים שלו — זאת הפילוסופיה שמתאימה לנו."

זהבה: "זה ממש גולד כאן. השם אפשר להתחיל כאן את השקפת החיים שלו."

צפרייר: "אבל בלי הפרזה. בין יתר הי אטרקציות, לא יודע איך לומר את זה בדיוק, יהיה גם כפתח. זה יקנה למקום אוירה אינטימית. כל חבר יקבל מפתח משלו למועדון. חוץ מהמפתח, יקבל כל חבר שיכנס, תיית שתדבק לו לתולעה, ושם יהיה כתוב: "קרבו הערב". זה יהיה במקום החשבון שמגישים לשולחן. ושם יכתבו המגישות את סכום ההזמנה. זה (המשך בעמוד 14)

של עולם הבידור, ובידע האוניברסלי שלהם, הביאו אותי לכך." זהבה: "אנחנו ניתן לקהל בפעם הראשונה משהו שמבוצע באופן תרבותי. אטמוספירה תרבותית. שלמה הקדיש מחשבה לכל קרש במועדון והקהל ירגיש את זה." צפרייר: "השתדלתי לעקוב אחרי הסביבה גם באופן פיזי. השתדלתי להריח את הריחות של הסביבה, ריח של ים ומלח, דגים, עץ רטוב ואזוב, ולהטביע את זה כאן. יש מקומות שהיינו צריכים לתקן את הקירות. עשינו את זה עם טיח מעורבב בפיורורי לחם, כדי שהלחם יעלה עובש והי תיקון ישתלב יפה בעתיקותו של המקום."

שאלנו מה יהיה במועדון. זהבה: "אנחנו לא מגישים מספרים." צפרייר: "זה יהיה עול אם ננתק את הקהל מהאווירה, וניתן תכנית סנסציונית. אנחנו נכניס אותם לאטמוספירה בעזרת תכנית צנועה. בהתחלה יהיה רקע מוסיקלי מעל גבי טייפ, מוסיקה אקזוטית. אחר כך יהיו הופעות רק של יחיד. פסנתרן או גיטרה. רק סוליסטים. שלא תהיה הרגשה טימפונית. בתוך הזמן הזה יוכל האורח להתכבד באוכל הבית. ההגשה תהיה עם מארחות המארחות תהיינה עם תלבושת מתאימה למקום: חולצת מלחים, הצאית שחורה וחגורה מזהב. רק לא משהו סלוני. האוכל יוגש במהבת דו צדדי. צד אחד עמק, לאוכל נזולי, וצד שני שטוח למשהו

מציצות שתיים מתוך המועמדות לתואר מלכת המיס 1959, שהיו יחד עם הנוכחות האחרות, של השנה ושל השנה החולפת, אוסף יפהפיות נדיר. הנוכחות היה עכורן חזויה גדולה. נוכחותו במקום הוסיפה למתח הגבוה שבאווירה.

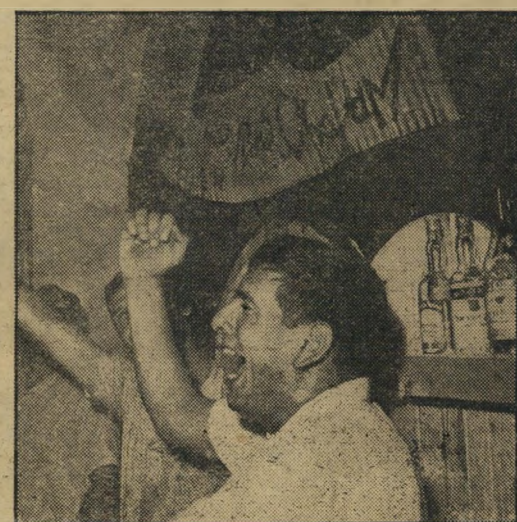
למניפה

זהלה רצה צפרייר לפתוח כאן אמנים: סופר אחד, קומפוזיטר והוא בתור צייר. "אבל לא קשבת", הוא מסביר. הוא ק, בעל שתי הקומות ושט יה ואטלייה. עד שלכבוד שנת יטו לפתח את השטה הגדול באמת. החלטנו להיות בין מנת להוכיח ולהראות שגם וזה להתנער ולהיפך לשמורה מסביר צפרייר. נתנו לו ולהבה שותפה, את רשות הדיבור.

★ ★ ★

אווירה בלי מספרים

רייר: "לא רוצים לעשות כאן תמי, עוד אדרה אחת או עוד I, אלא משהו שיתבסס על המקום. בדיוק מול עומד בזמן המנדט אכסניה לעולי לו בית קזנובה." ניתן לי רעיון פנטסטי, אמרה א למשקה של הבית בשם מצלצל נהדר: פעמים קזנובה מצאתי את ידידי. ברלינסקי. והם

בידור אריה לביא ואשתו שושיק בשיי רח עליזה במועדון. ליד חפסני תר יושבת נעמי סמר. ברקע — נרות על סלע.

ציור הוא מקצועו של שלמה צפרייר, יוזמו ובעליו של המועדון. הוא הצליח לכלול גלריה, סטודיו ופרנסה יחידו.

שיכרוך חיים טופול ואורי זוהר בשירה רוויית יין חמוץ לתוכנית, ששמה לאל נסיונות הצוות להקלטת של תוכנית חרדיו המפורסמת הצות'וחצי.